Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda)

21. juuni 2017 *

Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi GPTech taotlus — Varasemad Euroopa Liidu sõnamärgid GP JOULE — Vastulause esitamise õiguse kohta vastulausete osakonnas tõendite esitamata jätmine — Tõendite esitamine esimest korda apellatsioonikojas — Arvesse võtmata jätmine — Apellatsioonikoja kaalutlusõigus — Lisa- või täiendavate tõendite arvesse võtmise välistavad asjaolud — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 17 lõige 4, eeskirja 19 lõige 2, eeskirja 20 lõige 1 ja eeskirja 50 lõige 1

Kohtuasjas T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG, asukoht Reußenköge (Saksamaa), esindaja: advokaat F. Döring,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: E. Zaera Cuadrado,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses oli

Green Power Technologies, SL, asukoht Bollullos de la Mitación (Hispaania),

mille ese on hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 9. veebruari 2016. aasta otsuse (asi R 848/2015–2) peale, mis käsitleb GP Joule PV ja Green Power Technologies' vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president V. Tomljenović, kohtunikud A. Marcoulli ja A. Kornezov (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. mail 2016,

arvestades kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 29. juulil 2016,

arvestades Üldkohtu kodade koosseisu muutumist,

arvestades kohtuasja ümbermääramist seitsmendale kojale ja uue ettekandja-kohtuniku määramist,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud kohtuasja pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

otsuse [1]

[…]

Poolte nõuded

15 Hageja palub Üldkohtul:

— muuta vaidlustatud otsust ja keelduda taotletava kaubamärgi registreerimisest;

— teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus;

16 EUIPO palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

[…]

Vaidlustatud otsuse tühistamise nõue

23 Hageja põhjendab vaidlustatud otsuse tähistamise nõuet sisuliselt kahe väitega. Esimese väite kohaselt on vääralt kohaldatud vastulausemenetluse eeskirju ning teise kohaselt on vääralt kohaldatud määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõiget 1 ning määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2.

[…]

Teine väide, mis puudutab määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu ning määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 väära kohaldamist

[…]

39 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmas lõik näeb ette, et: „[k]ui vaidlustatakse vastulausete osakonna otsus, piirdub apellatsioonikoda kaebuse läbivaatamisel nende faktide ja tõenditega, mis on esitatud vastulausete läbivaatustalituse poolt määruse ja käesolevate eeskirjade alusel määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul, välja arvatud juhud, kui apellatsioonikoda leiab, et tuleks arvestada määruse [nr 207/2009] artikli [76] lõike 2 kohaseid lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid.“

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

40 Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 sätestab, et EUIPO võib jätta arvesse võtmata faktid ja tõendid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.

41 Seega näeb määrus nr 207/2009 selgesõnaliselt ette, et apellatsioonikojal on vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebuse menetlemisel määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandast lõigust ja määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenev kaalutlusõigus otsustamaks, kas võtta arvesse lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid, mida vastulausete osakonna määratud või täpsustatud tähtaja jooksul ei ole esitatud (kohtuotsus, 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-122/12 P, EU:C:2013:628, punkt 33; 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 32, ja 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-121/12 P, EU:C:2013:639, punkt 33).

42 Sellega seoses on Euroopa Kohus märkinud, et määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu prantsuskeelne sõnastus erineb hispaania-, saksa ja ingliskeelsest sõnastusest teatava olulise elemendi poolest. Nimelt, kui viimati nimetatud versioonides on nähtud ette, et apellatsioonikoda võib arvestada üksnes lisa- või täiendavate faktide ja tõenditega, siis prantsuskeelses versioonis on need samad faktid ja tõendid määratud kindlaks kui „nouveaux ou supplémentaires“ [uued või täiendavad] (kohtuotsus, 21.7.2016, EUIPO *vs.* Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkt 23).

43 Euroopa Kohus tugines selle õigusakti ülesehitusele ja eesmärgile, mille osa nimetatud säte on, ja eeskätt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikele 2, mis on määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 õiguslik alus, ning järeldas, et mis puutub kaubamärgi kasutamise tõendamisse, siis kui EUIPO määratud tähtaja jooksul ei ole vastavat tõendit esitatud, peab viimane lükkama omal algatusel vastulause tagasi. Seevastu juhul, kui tõendid on esitatud EUIPO määratud tähtaja jooksul, jääb täiendavate tõendite esitamise võimalus (vt kohtuotsused, 21.7.2016, EUIPO *vs.* Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punktid 24–26 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Euroopa Kohus on rõhutanud, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 ühesugust tõlgendust tuleb kohaldada kõigi tõendite suhtes, mis on esitatud kaubamärgi olemasolu, kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta, kuna sellel sättel on määruse süsteemis horisontaalse mõjuga ülesanne, olles kohaldatav asjaomase menetluse laadist sõltumata. Sellest tulenevalt ei saa määruse nr 2868/95 eeskirja 50 tõlgendada nii, et see laiendab apellatsioonikoja kaalutlusõigust uute tõendite suhtes (kohtuotsus, 21.7.2016, EUIPO *vs.* Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, punkt 27), vaid üksnes „täiendavate“ või „lisa-“ tõendite suhtes, mis lisanduvad asjakohastele tähtaegselt esitatud tõenditele (vt kohtuotsus, 11.12.2014, CEDC International *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Underberg (Pudelis oleva rohulible kuju), T-235/12, EU:T:2014:1058, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Seetõttu tuleb teha kindlaks, kas 15. juuli 2015. aasta avaldust, mis esitati esimest korda apellatsioonikojas, saab käsitada „lisa-“ või „täiendava“ tõendina määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmanda lõigu ja määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 tähenduses, nagu punktides 41–44 osutatud kohtupraktikas tõlgendatud.

46 On selge, et hageja ei ole esitanud määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikes 2 sätestatud tõendeid oma volituse kohta ei määratud tähtaja jooksul ega vastulausete osakonna menetluse jooksul üldse, seda hoolimata asjaolust, et nagu eespool punktis 6 märgitud, andis EUIPO hagejale selgesti teada, et tal tuleb esitada dokumendid, mis tõendavad ühelt poolt asjaolu, et ta on litsentsiaat, ning teiselt poolt asjaolu, et varasemate kaubamärkide omanik on andnud talle vastulause esitamise õiguse. Lisaks on pooled üksmeelel selles, et varasematele kaubamärkidele litsentsi andmine ei ole määruse nr 207/2009 artikli 22 nõuete kohaselt EUIPO registrisse kantud.

47 Väited, mille ta esitas 20. veebruari 2015. aasta märkustes, mille kohaselt hagejal on varasemate kaubamärkide omanikult saadud ainulitsents, on paljasõnalised ja tõendamata. Neil asjaoludel ei saa 15. juuli 2015. aasta avaldust käsitada „lisa-“ või „täiendava“ tõendina, mis lisanduvad hageja juba esitatud tõenditele.

48 Mis puutub hageja argumenti, mille kohaselt tema vastulause esitamise õigus tuleneb ilmselgelt asjaolust, et tema nimi on sama kui on kujutatud varasematel kaubamärkidel, mille alusel vastulause esitati, siis piisab EUIPO eeskujul märkimisest, et see asjaolu ei anna alust eeldada, et hagejale on antud volitus. Pelk asjaolu, et tähis ühtib täielikult või osaliselt teatava ettevõtja nimega, võib äritegevuses tuleneda mitmest asjaolust ning see ei saa ilmselgelt asendada dokumentaalset tõendit nagu litsentsileping, mis tõendab nii litsentsiaadi isikut kui ka tema õiguste ulatust. Sellega seoses võivad litsentsiaadi õigused olla piiratud eeskätt litsentsi objektiks olevate kaupade ja teenuste osas, territooriumi osas, millega seoses litsents on antud ning vastulause esitamise õiguse tingimuste osas.

49 Seetõttu leidis apellatsioonikoda õigesti, et 15. juuli 2015. aasta avaldust ei saa käsitada „lisa-“ või „täiendava“ tõendina ning seetõttu ei saa seda arvestada vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandale lõigule ja määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikele 2, nagu eespool punktides 41–44 osutatud kohtupraktikas tõlgendatud.

50 Seega tuleb hageja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

otsustab:

1) Jätta hagi rahuldamata.

2) Mõista kohtukulud välja GP Joule PV GmbH & Co. KG-lt.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. juunil 2017 Luxembourgis.

Allkirjad